

கலிங்கத்துப்பரணியில் தொல்காப்பிய வண்ணம்

(பா.சங்கீதா, முனைவர் யு.துர்காதேவி)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொல்காப்பியர் வகுத்த பாஅ வண்ணம், தாஅ வண்ணம் தொடங்கி, முடுகு வண்ணம் ஈறாகவுள்ள இருபது வண்ணக்கூறுகள் செயங்கொண்டாரின் கலித்தாழிசைகளில் எங்ஙனம் உருப்பெற்றுள்ளன என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். குறிப்பாக, தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் நெறிமுறைகள் சிதையாமல் பரணி இலக்கியத்தில் பேணப்பட்டுள்ள மரபுத் தொடர்ச்சியையும், போர்க்களக் காட்சிகளைச் செவிப்புலன் வழி உணர்ச் செய்யும் செயங்கொண்டாரின் ஒலியியல் நுட்பங்களையும் சான்றாதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதே இவ்வாய்வின் அடிப்படை இலக்காகும்.

திறவுச்சொற்கள்

வண்ணம் – எழுத்து – சொல் -தொடை - ஓசை - பாஅ
தாஅ -வல்லிசை மெல்லிசை - அகப்பாட்டு புறப்பாட்டு
வண்ணம்.

முன்னுரை

"ஒலி மரபினை ஒழுங்குற அமைப்பதே வண்ணம்" என்பது தமிழ் இலக்கண மரபு. தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் குறிப்பிடப்படும் இருபது வகை வண்ணங்கள், ஒரு செய்யுளின் ஓசை நயத்தையும் உணர்ச்சிச் செறிவையும் தீர்மானிக்கும் உயிர்நாடிகளாக விளங்குகின்றன. 'பரணிக்கோர் செயங்கொண்டார்' எனப் போற்றப்படும் கலிங்கத்துப்பரணி, போர்க்களத்தின் வீரத்தையும், சோழர்களின் வரலாற்றையும் பாடுவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒலியியல் நுட்பங்களை முறையாகக் கையாண்ட ஒரு இசைக்கருவூலமாகவும் திகழ்கிறது.

Date of submission : 23-04-2026 Date of acceptance : 24-04-2026
Date of Publication: 30-04-2026
Corresponding author's Name : Dr. Y.Durkadevi
Email : dukrkadevi.sl@vistas.ac.in
Pages : 37 - 42

வண்ணம் - விளக்கம்

தமிழ் இலக்கணத்தில் வண்ணம் என்பது செய்யுளின் ஓசை வேறுபாடுகளைக் குறிக்கும். ஒரு செய்யுளைப் படிக்கும்போது அல்லது பாடும்போது ஏற்படும் சந்த வேறுபாடுகளையும், ஓசை நயங்களையுமே 'வண்ணம்' என்கிறோம். இவ்வண்ணம் அழகு, சந்தம், இசை, நிறம், ஓசை நன்மை, சித்திரம், மாலை, சிறப்பு, இனிமை எனப் பல பொருள்களைக் கொண்டது.

"தலைவன் ஒருவனை வாழ்த்திப் புகழுமிடத்தும், சான்றோர் குறிப்புகளை விளக்கிச் சொல்லுமிடத்தும் இசைத்துறைக்கு உரிய வண்ணங்கள் அமையப் பாடுதல் ஏற்றது"

என்று தொல்காப்பியம் புறத்திணையியலில்விளக்குகிறது.தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் கூறப்பட்டுள்ள 34 உறுப்புகளில் வண்ணமும் ஒன்று.

வண்ணங்களின் வகைகள்

தொல்காப்பியர், வண்ணங்களின் வகைகளை இருபதாக வகைப்படுத்தியுள்ளதைப் பின்வரும் நூற்பாவின் வாயிலாக அறியலாம்.

"வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப" (தொல்.513)

அவைதாம்

பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்

வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்

இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்

பா.சங்கீதா, பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

முனைவர் யு.துர்கா தேவி உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் நெறியாளர்,

தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை – 117

நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்

சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்

அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்

ஒழுகு வண்ணம் ஒருஉ வண்ணம்

எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்

தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்

உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணம் என்று

ஆங்கு என மொழிப அறிந்திசினோரே. (தொல்.514)

பாஅ வண்ணம் தொடங்கி முடுகு வண்ணம் ஈறாக இருபது வண்ணங்களைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். யாப்பருங்கலங்காரிகை வண்ணங்களின் வகைகளை நூறு எனச் சுட்டுகிறது. நச்சினார்க்கினியர் தன் தொல்காப்பிய உரையில் வண்ணம் குறித்து விளக்கும்போது, "அவை நூறும் பலவுமாக வேறுபடக் கொள்ளினும் இவ்விருபதின்கண்ணே யடங்கும்; 'வேறு சந்த வேற்றுமை செய்யா' என்றற்கு, அது நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குப் புலனாம் என்று உணர்க" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வண்ணங்களின் பகுப்பு

தொல்காப்பியர் கூறியிருக்கும் இவ்விருபது வண்ணங்களை, 'எழுத்து, சொல், தொடை, ஒசை, நடை' என ஐவகையாகப் பாகுபடுத்தலாம் எனத் தமிழண்ணல் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை,

எழுத்து அடிப்படையில் வண்ணம் (7)

வல்லிசை வண்ணம்,மெல்லிசை வண்ணம்,இயைபு வண்ணம்,நெடுஞ்சீர் வண்ணம்,குறுஞ்சீர் வண்ணம், சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம்.

சொல் அல்லது சீர் அடிப்படையில் வண்ணம் (3)

பாஅ வண்ணம், எண் வண்ணம்,ஏந்தல் வண்ணம்

தொடை அடிப்படையில் வண்ணம் (2)

தாஅ வண்ணம்,அளபெடை வண்ணம்

ஒசை அடிப்படையில் வண்ணம் (6)

ஒழுகு வண்ணம், ஒருஉ வண்ணம் ,அகைப்பு வண்ணம்,தூங்கல் வண்ணம், உருட்டு வண்ணம்,முடுகு வண்ணம்.

நடை அல்லது வடிவ அடிப்படையில் வண்ணம் (2)

அகப்பாடல் வண்ணம்,புறப்பாடல் வண்ணம்.

பாஅ வண்ணம்

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இருபது வண்ணங்களில் முதன்மையான வண்ணம் பாஅ வண்ணம் ஆகும். பாஅவண்ணம் சொற்சீர் அடியாகி நூலின்கண் பயின்று வரும்.

"பாஅ வண்ணம்

சொற்சீர்த்து ஆகி, நூற்பால் பயிலும்" (தொல். 515)

செய்யுளில் வரும் சொற்கள் எல்லாம் சீரான அளவில் அமைந்து வருதல். இத்தகைய நடை பெரும்பாலும் **நூற்பா** எனப்படும் இலக்கணச் சூத்திரங்களில் பயின்று வரும்.

பரிசில் சுமந்தன கவிகள்

பகடு சுமந்தன திறைகள்

அரசு சுமந்தன இறைகள்

அவனி சுமந்தன புயமும் (கலி.272)

கலையினொடும் கலைவாணர் கவியினொடும்

இசையினொடும் காதல்மாதர்

முலையினொடும் மனுநீதி முறையினொடும் (கலிங்.

277)

என்னும் கலிங்கத்துப்பரணியின் பாடலடிகளில் சொற்சீரடியாய் பாஅ வண்ணம் பயின்று வந்துள்ளது.

தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகை தாஅ வண்ணமாகும். முதல் அடியில் உள்ள எதுகை, அடுத்த அடியில் வராமல், மூன்றாவது அடியில் அல்லது இடையிட்டு வரும் அடிகளில் அமையும் என்பதை பின்வரும் நூற்பாவின் மூலமாக அறியலாம்.

தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகைத்து ஆகும் (தொல்.516)

'தாஅ' என்பது 'தாவிச் செல்லும்' (இடைவிட்டு) எனப் பொருள்படும். தாவிவரும் துள்ளலோசையும் தாஅ வண்ணம் எனப்படும்.

அலகில் வெற்றியு முரிமையு மிவையென

அவய வத்தினி லெழுதிய வறிகுறி

அவையெ னப்பல வடு நிரை யுடையவர்

அடிபு றக்கிடி லமரர்த முலகொடிவ்

**வுலகு கைப்படு மெனிநும தொழிபவர்
உடல் நமக்கொரு சுமையென முனிபவர்
உயிரை விற்றுறு புகழ்கொள வழல்பவர்
ஒருவ ரொப்பவர் படைஞர்கண் மிடையவே
(கலிங்.353)**

என்ற இப்பாடலில் 1, 3 ஆகிய பாடல் அடிகளில் அலகில், வுலகு என்னும் சொற்களில் இரண்டாவது எழுத்தாகிய "ல" ஒத்துள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறு இடையிட்டு வந்தால் தாஅ வண்ணம் ஆகும்.

வல்லிசை வண்ணம்

வல்லெழுத்துகள் மிகுந்து வருதல் வல்லிசை வண்ணம் ஆகும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே (தொல்.517)

என்னும் நூற்பாவில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**புயல்வண்ணன் புனல்வார்க்கப் பூமிசையோன்
தொழில்காட்டப் புவன வாழ்க்கைச்
செயல்வண்ணம் நிலைநிறுத்த மலைமகளைப்**

புணர்ந்தவனைச் சிந்தை செய்வாம். (கலிங்.1)

என்ற இப்பாடலில் வல்லிசை வண்ணம் (க, ச, ட, த, ப,ற) பயின்று வருதலைக் காணலாம்.

மெல்லிசை வண்ணம்

செய்யுளில் மெல்லின எழுத்துகள் மிகுதியாகப் பயின்று வருதலையே மெல்லிசை வண்ணம் எனத் தொல்காப்பியர் வரையறுக்கிறார். இக்கருத்தை

**மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே
(தொல்.518)**

என்னும் நூற்பாவிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

**எனத டங்க இனி வளவ துங்கனருள்
எனம கிழந்திரவு கனவிடைத்**

தனத டங்கண்மிசை நகந நடந்தகுறி

தடவு வீர்கடைகள் திறமினோ (கலிங்.26)

பொருங்கண் வேலிளைஞர் மார்பி னூடுருவு

புண்கள் தீரஇரு கொங்கையின்

கருங்கண் வேதுபட ஒற்றி மென்கைகொடு

கட்டுமாதர் கடை திறமினோ (கலிங்.56)

என்ற பாடலடிகளில் மெல்லினங்கள் பயின்று வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

இயைபு வண்ணம்

செய்யுளில் இடையின எழுத்துகள் மிகுதியாகப் பயின்று வருவது இயைபு வண்ணமாகும் . வல்லின ஓசைக்கும் மெல்லின ஓசைக்கும் இடைப்பட்டு ஒலிப்பது இடையினமாகும். இதனை,

**இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே
(தொல்.519)**

என்னும் நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

கலிங்கத்துப்பரணியில் ,

முறுவல் மாலையொடு தா மாலையுமக

மலரின் மீதும்முலை முகிழினும்

சிறுநி லாவும் அதினமிகுதி லாவும்என

வருந லீர்கடைகள் திறமினோ (கலிங்.49)

என்னும் பாடலடிகளில் இயைபு வண்ணம் பயின்று வருவதைக் காணலாம்.

அளபெடை வண்ணம்

ஓர் எழுத்து தனக்குரிய மாத்திரை அளவிலிருந்து நீண்டு ஒலித்தல் அளபெடை ஆகும். ஒற்றெழுத்துகள் (ம், ன், ய், ல், ண், ந்) அளபெடுத்து ஒலித்தலை ஒற்றளபெடை என்பர். உயிர் எழுத்துகள் எல்லாம் அளபெடுத்து ஒலித்தல் உயிரளபெடை ஆகும். செய்யுளில் அளபெடை எழுத்துகள் பயின்று வருதல் அளபெடை வண்ணமாகும்.இதனை

அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும் (தொல்.520)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

ஆளைச் சீறுக விற்றுப யன்பொருடும்

அக் குளத்தில்அ ரசரர்சி ரஞ்சொரி

மூளைச் சேற்றில்வ முக்கிவி முந்திட

**மொழிபெ யர்ந்தொரு கான்முட மானவும்
(கலிங்.145)**

என்ற கலங்கத்துப்பரணிப் பாடலடிகளில் உயிர்நெட்டெழுத்து
(ரு(ஊஉ) அளபெடுப்பதைக் காண முடிகின்றது.

நெடுஞ்சீர் வண்ணம்

பாடலில் உயிர்நெடில் எழுத்துகளும், உயிர்மெய் நெடில்
எழுத்துகளும் மிகுதியாகப் பயின்று வருவது நெடுஞ்சீர்
வண்ணமாகும். தொல்காப்பியர் நெடுஞ்சீர் வண்ணம் பற்றி
பின்வரும் நூற்பாவில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்
(தொல்.521)**

கலங்கத்துப் பரணியில் ,

தேவாசுரம் ராமாயணம் மாபாரம் உளவென்று

ஓவாஉரை ஓயும்படி உளதப்பொரு களமே (கலிங்.472)

என்ற பாடலில் நெடுஞ்சீர் வண்ணம் பயின்று வருதலை அறிய
முடிகின்றது.

குறுஞ்சீர் வண்ணம்

பாடலில் உயிர்க்குறில் எழுத்துகளும், உயிர்மெய்க்
குறில் எழுத்துகளும் மிகுதியாகப் பயின்று வருவது குறுஞ்சீர்
வண்ணமாகும். தொல்காப்பியர் குறுஞ்சீர் வண்ணம் பற்றி
பின்வரும் நூற்பாவில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறுஞ்சீர் வண்ணம் குற்றெழுத்துப் பயிலும் (தொல்.522)

கலங்கத்துப் பரணியில் ,

காலக்கள மதுகண்டருள் இறைவீகடி தெனவே

**ஆலக்கள முடையான்மகிழ அமுதக்களம் அணுகி
(கலிங்.473)**

என்ற பாடலில் குறுஞ்சீர் வண்ணம் பயின்று வருதலை அறிய
முடிகின்றது.

சித்திர வண்ணம்

பாடலில் நெட்டெழுத்துகளும், குற்றெழுத்துகளும் சேர்ந்து
வருதல் சித்திர வண்ணம் ஆகும். இதனை,

நெடியவும் குறியவும் நேர்ந்துடன் வருமே (தொல்.523)

என்னும் நூற்பாவில் பதிவு செய்துள்ளார்.

கலங்கத்துப்பரணியில்,

முள்ளாறும் கல்லாறும் தென்னர் ஓட

முன்னொருநாள் வாள்பயன் முனிந்தபோரின்

வெள்ளாறும் கோட்டாறும் புகையான்மூட

வெந்தவனம் இந்தவனம் ஒக்கில்ஒக்கும்(கலிங்.95)

என்னும் பாடலடிகளில் சித்திர வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

நலிபு வண்ணம்

செய்யுளில் ஆய்த எழுத்துப் பயின்று வருதல் நலிபு
வண்ணம் ஆகும். இதனை,

நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும் (தொல்.524)

என்னும் நூற்பா வழி பதிவு செய்துள்ளார்.

கலங்கத்துப்பரணியில்,

இருப்புக்க வந்தத்தின் மீதேற

லும்சூரர் எஃகம்பு தைக்க இறகைப்(கலிங்.489)

குறைத்த லைத்துணி கொல்லன் எஃகெறி

கூடம் ஒத்தமை காண்மினோ(கலிங்.497)

என்னும் பாடலடிகளில் நலிபு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

அகப்பாட்டு வண்ணம்

ஒரு செய்யுளின் பொருள் முடிவு பெறாதது போலத்
தோன்றி, பின்னர் முழுமையாக முடிந்து நிற்பது "அகப்பாட்டு
வண்ணம்" ஆகும். பாடலின் இறுதி அடி, ஏகாரத்துடன்
முடியாமல், பாடலின் இடையிலுள்ள அடிகளைப் போன்றே
ஓசையுடன் வருவது இதன் சிறப்பாகும். இதனை,

முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே(தொல்.525)

என்னும் நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலங்கத்துப்பரணியில்,

கானரணும் மலையரணும் கடலரணும்

சூழ்கிடந்த கலிங்கர் பூமி

தானரண முடைத்தென்று கருதாது

வருவதும் தண்டு போலும் (கலிங்.377)

என்னும் பாடலடிகளில் அகப்பாட்டு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

புறப்பாட்டு வண்ணம்

ஒரு செய்யுளின் பொருள் முடிந்தது போலத் தோன்றி,
பின்னர் பொருள் முழுமையாக முடியாமல் தொக்கி நிற்பது
"புறப்பாட்டு வண்ணம்" ஆகும். இதனை,

முடிந்தது போன்று முடியாத தாகும் (தொல்.526)

என்னும் நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
கலிங்கத்துப்பரணியில்,

என்றிவையு ரைத்தலுமே னக்கெதி

ருரைக்க இமை யோர்களுந நடுங்கு வர்புயக்

குன்றிவைசெ ருத்தொழில் பெறாதுநெடு

நாண்மெலிவு கொண்டபடி கண்டு மிலையோ

(கலிங்.390)

என்னும் பாடலடிகளில் புறப்பாட்டு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

ஒழுகு வண்ணம்

ஒரு செய்யுளில் பயின்று வரும் ஓசையானது ஓடைநீர் ஒழுகிச்
செல்வது போல் அமைவது ஒழுகு வண்ணமாகும். இதனை

ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும் (தொல்.527)

என்னும் நூற்பா வழி விளக்குகிறார் தொல்காப்பியர்.

கலிங்கத்துப்பரணியில்,

எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோர்

இகலொலி கடலொலி இக்கக்கவே

விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்

விடும்விடும் மெனுமொலி மினைக்கவே

(கலிங்.404)

என்னும் பாடலடிகளில் ஒழுகு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

எண்ணு வண்ணம் செய்யுளில் எண்ணுப் பெயர்கள் அல்லது
எண்ணும் பொருளில் வரும் சொற்கள் பயின்று வருதல் எண்ணு
வண்ணம் ஆகும். எண் பயின்று வருதல் எண்ணு வண்ணம்
என்பதனை,

எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும் (தொல்.529)

என்னும் நூற்பா வழி தொல்காப்பியர் மொழிந்துள்ளார்.

கலிங்கத்துப்பரணியில்,

உகநான்கும் பொருள்நான்கும் உபநிடதம் ஒரு நான்கும்
முக நான்கும் படைத்துடைய முதல்வனையாம் பரவதுமே
(கலிங்.5)

நிலநான்கும் திசைநான்கும் நெடுங்கடல்கள் ஒரு நான்கும்
குல நான்கும் காத்தளிக்கும் குலதீபன் வாழ்கவென்றே

(கலிங்.6)

என்னும் பாடலடிகளில் எண்ணு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

அகைப்பு வண்ணம்

செய்யுளில் குறில் எழுத்துகள் மற்றும் நெடில் எழுத்துகள்
இரண்டும் மாறி மாறி அமைந்து ஓர் ஒழுங்கின்றி ஓசை
அறுத்தறுத்து பயின்றுவருவது அகைப்பு வண்ணமாகும்
இதனை,

அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத்து ஒழுகும்

(தொல்.530)

என்னும் நூற்பா வழி தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார்.
கலிங்கத்துப்பரணியில்,

வேழநிறை என்றமலை யெங்குமிடை

கின்ற அயில் வென்ற அப யன்ற னருளால்

வாழஅப யம்புகுது சேரனொடு

கூடமலை நாடடைய வந்த தெனவே (கலிங்.297)

என்னும் பாடலடிகளில் அகைப்பு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

ஏந்தல் வண்ணம்

செய்யுளில் வந்த சொல்லே மீண்டும் வந்து பொருள்
சிறந்து நிற்பது ஏந்தல் வண்ணம் ஆகும். இதனை,

ஏந்தல் வண்ணம்

சொல்லிய சொல்லில் சொல்லியது சிறக்கும்

(தொல்.532)

என்னும் நூற்பா வழி தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளார்.
கலிங்கத்துப்பரணியில்,

பொருதடக்கை வாளெங்கே மணிமார் பெங்கே

போர்முகத்தில் எவர்வரினும் புறங்கொ டாத

பருவயிரத் தோளெங்கே எங்கே என்று

**பயிரவியைக் கேட்பாளைக் காண்மின் காண்மின்
(கலிங்.484)**

என்னும் பாடலடிகளில் ஏந்தல் வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

உருட்டு வண்ணம்

செய்யுளில் குறிலிணை எழுத்துகள் இணைந்து வந்து
உருட்டும் ஓசை பெற்று வருவது உருட்டு வண்ணம் ஆகும்.
இதனை,

**உருட்டு வண்ணம் அராகம் தொடுக்கும்
(தொல்.533)**

என்னும் நூற்பா வழி தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார்.
கலிங்கத்துப்பரணியில்,

**பகடி டந்துகொள்ப சுங்குருதி இன்று தலைவீ
பலிகொள் என்றகுரல் எண்டிசைபி ளந்துமிசைவான்
முகடி டந்தரும் எறிந்தெனமு ழங்க உடனே
மொகுமொ கென்றெலிமி குந்தமரு கங்கள் பலவே
(கலிங்.114)**

என்னும் பாடலடிகளில் உருட்டு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

முடுகு வண்ணம்

செய்யுளில் நான்கு சீர்களுக்கு மேல் குறிலிணைச்

சொற்கள் பயின்று வருதல் முடுகு வண்ணம் ஆகும். இதனை,

**முடுகு வண்ணம் முடிவுஅறியாமல்
அடியிறந்து ஒழுகி அதனோர் அற்றே (தொல்.534)**

என்னும் நூற்பா வழி தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
கலிங்கத்துப்பரணியில்,

**துவர்நி றக்களிற்று உதிய ரேவலின்
சுரிகை போர்முகத்து உருவி நேரெதிர்த்து
அவர் நிணத்தொடுஅக் குருதி நீர்குழைத்து
அவர்க ருந்தலைச் சுவர டுக்கியே
(கலிங்.99)**

என்னும் பாடலடிகளில் முடுகு வண்ணம் பயின்று
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

முடிவுரை

கலிங்கத்துப்பரணியில் தொல்காப்பிய வண்ணங்கள்
குறித்த இந்த ஆய்வு, பழம்பெரும் இலக்கண நெறிமுறைகள்
பிற்கால இலக்கிய வகைமைக்குள் எவ்வாறு பொருந்தியுள்ளன
என்பதை உறதிப்படுத்துகிறது. தொல்காப்பியர் வகுத்த இருபது
வண்ணங்களில் ஒரு உ வண்ணம் மற்றும் தூங்கல் வண்ணம்
நீங்கலாக ஏனைய பதினெட்டு வண்ணங்களும்
கலிங்கத்துப்பரணியில் பயின்று வந்துள்ளதை இவ்வாய்வு
மெய்ப்பிக்கிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

- 1) இளம்பூரணர், (உ.ஆ) - தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
கழக வெளியீடு, சென்னை, 1967.
- 2) புலவர் பி.ரா. நடராசன் - கலிங்கத்துப்பரணி மூலமும் உரையும்,
திருமகள் நிலையம், சென்னை -17, 2017.
- 3) அமிதசாகரர் - யாப்பருங்கலக் காரிகை,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 28, 1940.
- 4) சோம.இளவரசு - இலக்கண வரலாறு மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2023.
- 5) இளங்குமரன் - இரா, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2020